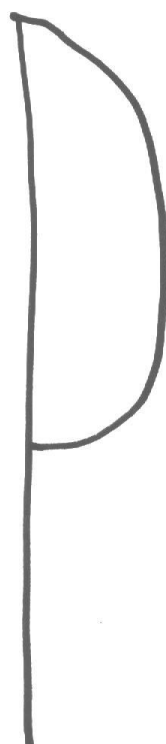


2023



e. 8



laváček



Ženy demonstrují proti prohibici v roce 1932

Pozvánka

Sejdeme se ve středu 4. října v 17:00 na zahradě restaurace Na Vinici

Zápis

Účast hojná: **Zub, Pegas, Kačka, Job, Reyp, Cancidlo, Pacík, Foki, Loulínek, Pulůec, Styda, Bob, Budul, Chingo, Petr, Pirilík Kost'a a Zbyněk**

Omluvenky

Ahoj, je krásné počasí, ale s politováním se musím omluvit na dnešní středeční schůzku, neboť nestíhám a po pivu bych hned usnul. S pozdravem všem. **Mahu**

Dodatečně se telefonem omluvil **Yško**

Kačka nás opět fotografoval tak jak skutečně vypadáme, a ne tak jak bychom chtěli vypadat













Hory 21. - 28. ledna 2024
in Albergo al Forte in Oga

Přihlášení jsou: **Pacík, Pegas, Mahdí (+4?), Zbyněk, Cancidlo, Kačka, Lenka, Plavec, Marie Málková, Bob, Martin Rajchl, Foki, Yško, Svát'a Bláha.**

Pobyt u **Patricie** zarezervoval **Pacík**. Případné změny nahlaste co nejdříve **Pegasovi**, abychom to mohli **Patricii** v předstihu oznámit.

Vtipy





Jazykový koutek (Pulec)

Německé výrazy „er hat nicht alle Tassen im (Küchen-)Schränk“ (*nemá všechny hrníčky v kredenci*) nebo „er ist nicht ganz Hugo“ (*není úplně Hugo*) znamenají česky „má o kolečko víc“ nebo „nemá svých pět (švestek) pohromadě“. Italové říkají v tom případě „gli manca il giovedì“ (*schází mu čtvrtek*).

A pak si mají v EU rozumět!

Bobo poslal do Plaváčka Kormidlo které v r. 1950 a 1951 vydali Pětkaři, kteří odešli do Francie.



Informační oběžník členů Páteho přístavu Praha v exilu.

Ročník IV.

číslo 2

Paříž v září 1950

Kormidlo chce pojit všechny Pětkaře v emigraci; kteří jsou roztroušeni v devíti státech čtyř světadílů. Udělejme takový nějaký korespondenční oddíl svobodně žijících a zdravě myslících československých skautů. I když jen v duchu, budeme spolu v našem Kormidle jezdit na výlety, sedět u táborových ohňů, odbývat své schůze a při tom korigovat svou velkou životní hru. Nesmíme dopustit, abychom se rozešli, vždyť jsme spolu všichni spojeni duchem, jehož ozvěnou chce právě být naše Kormidlo. Připojíme se každý a v mezích svých možností svým bratřím pomůžeme, aby i jemu bylo pomůženo. ...



Informační oběžník členů Pátého přístavu Praha v exilu
Ročník IV. číslo 3. Paříž v lednu 1951

Kdybychom si i my tak mohli říci. Jaképak feči, jdeme do nečasu; ale holenuku, při tom už máme připraveno, jak vyrůst a zesílit; už je v nás plno toho budoucího rozkvětu, — něco nám snad pomrzne a poschne, ale žádná ztráta nemůže zkřížit náš veliký a pečlivě připravený program: být zas o kus silnější a živější.
Karel Capek

★

V červnu vybuchl zákon na Ameriku a já s ním. Zaregistroval jsem se na Australii z pouhého nedostatku jiné emigračky. Smutně jsem složil krásné dopisy university v Kalifornii a začal snít o lopatě. V australské komisi jsem prošel jako fiala a začnu objíždět známé a loučit se. Jeden z nich mi řekl, že bych mohl jet do Bolívie a pak za ním do Columbie. V předvečer odjezdu jsem napsal žádost, zabalil kufry a odjel do naložovacího lágru a všichni nezasevěnci viděli ve mně nového Australana. Odjezd mi byl odložen, sehnal jsem práci jako učitel angličtiny a čekám na svou Bolívii

. . . . viděl jsem tuhle osmy na vodě a div jsem neřval. V Německu jsem nejedil, ale dost plachtil, vesměs na lodích o jakých se nám nesnilo.

Vláďa - Mrchoťka, Německo v říjnu 1950

Politické zájmy emigrace rozdělené ve mnoho stran nemohou v našem bratrství způsobit žádné nedorozumění. Nebylo tomu tak nikdy doma, nesmí to být tím spíše zde, kde se stále budeme potřebovat.

Ovšem každý sám pomáhej k osvobození vlasti jak umíš a jaké máš možnosti.

Vupí, Paříž, v prosinci 1950

»Velký Tonda« ohlásil plán na přebudování čs. těžkého průmyslu, prý »za klobouky nám nikdo dolary dávat nebude«. Ze tento výrok bude mít v brzku sice tvrdé, ale milé následky pro mne, to jsem nečekal.

Vzhledem k vývoji čs. zahraniční politiky byl zakázán dovoz výrobků čs. kloboučnického průmyslu do USA. Pracuji v jedné z největších továren v Kanadě, která je nyní zaplavena objednávkami z Ameriky. Čekám nyní až znovu »Tonda« vybuchne s nějakým plánem — nejraději bych mu napsal, — že mě za ty klobouky dolary dávají.

Vara - klobouky - Kanada

Už jsem tři neděle na cestě na »trestaneckém šifu«. Cesta se mi ohromně líbí, je zajímavá, i když si loď zaslouží v mnohém uvedeného přívlastku. — Vydání strava, průměrná hygiena, podprůměrná společnost v nadměrném počtu asi 2.000 lidí s posádkou. Zejména velmi obtížné nalézt klidné místo pro dva, nefku-li milování!
Per ss Volendam, 11.12.1950 - Fižďa

Dělám zatím ve svém fochu v automobilce (13,5 I. týdně). Je to tady taková velká vesnice, nikdo si nedělá přílišné starosti, sem tam tendence tě jako nováčka využívat. V každém případě lituji každého kdo je zde na kontrakt (IRO) — varuji Vláďu! Totiž ta společnost zde je dobrá, ale ne na tolik, abys ji musel dobývat s takovými obětmi, jaké na tebe klade jmenovaný kontrakt.

Fižďa, Austrálie - v prosinci 1950

13. 10. 1950 jsem startoval na norské nákladní lodi z Londýna — 11. 12. 1950 přistál v Sydney. Cesta vlastně velmi dobrá (60 dní) moc horko v Rudém moři, moc zima při jižním australském pobřeží — viděl jsem velryby. První dojem — milí lidé, nádherné město a ještě hezčí přístav, palmy, samý mléčný bar. Je docela teploučko, chodím v šortkách, košili a opánkách, ale o vánocích prej ty hycy začínají. To se všichni odstěhujeme k moři, abychom na hlídání pláží (před žraloky), se naložili do vody. Máte-li tam snůh, pošli, nevím jak vypadá . . .

Prety, Sydney, prosinec 1950

Skauti v Australii jsou, ale není jich mnoho a celá organizace není valná — jako žádná australská organizace. Australani organizovat neumějí; jsou primitivní hrají nejraději rugby a kriket. Teď tu vypuklo léto, potím se — jak sebou pohnu, proto sebou hýbu jen co možná nejméně. Co budu dělat o vánocích nevím, budu-li mít sous, snad pojedou tábořit mezi klokany a hady, pokud možno blízko nějaké ovocné farmy. (Ananas tu jsou báječné). Ale zatím si s tím hlavu nelámu.

Zdeněk, Brisbane, v listopadu 1950

Cestabyla moc pěkná, první týden. Pak už je to hrozná otrava — každý den jako předešlý. Ze Sydney do Auckland jsem létl. Protože jsem neměl prachy, hned druhý den jsem šel dělat, buřty a salámy. Jinak chodím veslovat do zdejšího univ. klubu.

Až vám v Evropě někdo poradí emigraci, tak mu hned něco udělejte, vyděláš zde dost peněz, ale Evropu zde ničím nenahradíš. Abych se přiznal, ani nevím kam jsem to odjel. Jenom vím, že dál už je jen voda a kus ledu, tím to končí. Veškerý život žádný, ale už jsem si zvykl a docela si pochutnám na »cup of tea«.

Joe Kompošt - Nový Zeland, v listopadu 1950

Kormidlo bylo vydáno k vánocům 1950 a dostanete ho pravděpodobně k velikonočním 1951. Napadal zde snůh, jinak vše při starém. Těším se na jaro a také snad již brzy odjedu do Kanady.

Karel - Paříž

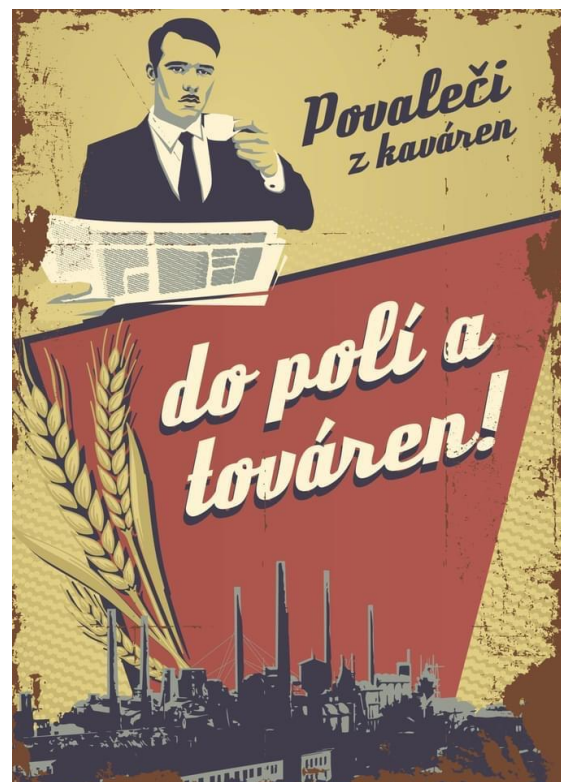
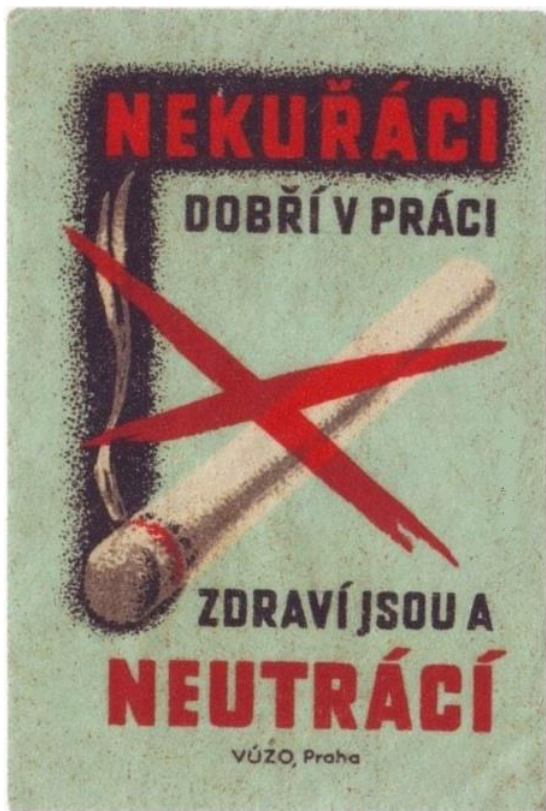
★

Německo: Vláďa - Francie: Vupí, Karel - Anglie: Celda Egypť. Baby - Kanada: Vara, Milan - USA: bří Kokešové Chile: Vári, Aňa - Austrálie: Zdeněk, Fižďa, Prety Nový Zeland: Joe Kompošt.

Pište na adresu: Karel, 69. rue Condorcet, Paris 9^e

Dobové plakáty

Z minulosti se můžeme vždy poučit. To dokazují plakáty, které poslal do Plaváčka **Pirilík**



**Důsledným
dopíjením piva**



**Za úsporu
ječmene**